

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	7115209716
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7115209716.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého J., narodeného XX. P. XXXX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Košiciach, Staničné námestie 9, dieťa rodičov - matky H., bývajúcej v S., zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova 20 a otca U., bývajúceho v S., zastúpeného JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o návrhu starej matky X. bývajúcej v J., zastúpenej JUDr. Katarínou Adamovskou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Žižkova 6, o úpravu styku blízkej osoby s maloletým dieťaťom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11 P 64/2015, o návrhu matky na prikázanie sporu inému okresnému súdu so sídlom mimo obvod Krajského súdu v Košiciach, takto

rozhodol:

I. Návrhu matky na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11 P 64/2015 inému okresnému súdu so sídlom mimo obvod Krajského súdu v Košiciach, nevyhovuje.

Odôvodnenie

1. Vo veci starostlivosti súdu o maloletého J., v konaní o návrhu starej matky o úpravu styku blízkej osoby s maloletým dieťaťom matka navrhla, aby súd v súlade s § 39 ods. 2 CSP prikázal spor z dôvodu vhodnosti inému okresnému súdu so sídlom mimo obvod Krajského súdu v Košiciach. Uvedený návrh odôvodnila matka tým, že dňa 26. septembra 2016 počas jej výsluchu v postavení svedkyne, na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, bola jej predložená listina označená ako „Rozsudok v mene Slovenskej republiky“, z ktorého vyplynulo, že ide o rozsudok Okresného súdu Košice I z 10. marca 2015, sp. zn. 21 P 39/2015, ktorým súd predbežným opatrením zveril maloletého J. do osobnej starostlivosti matky (takéto rozhodnutie v predmetnej veci však doposiaľ nebolo vydané). So zreteľom na uvedené podala matka maloletého na Okresnej prokuratúre Košice I trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 352 ods. 1, 3 Trestného zákona. Osoba, ktorá sfaľovala a v mene Okresného súdu Košice I predložila uvedené listiny vyšetrovateľovi, je osobou, ktorá je v štátnozamestnaneckom, či inom pomere k Okresnému súdu Košice I. Už v minulosti sa musela sťažnosťou, adresovanou predsedovi súdu, domáhať odstránenia prieťahov v konaní tohto súdu pri predkladaní jej odvolania voči rozhodnutiu Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. 21 P 39/2015 o zamietnutí jej návrhu na zmenu predbežného opatrenia. Už na základe týchto informácií získaných z obsahu spisu nadobudla podozrenie, že úkony doposiaľ neidentifikovaných osôb na Okresnom súde

Košice I, smerujú k sťaženiu jej prístupu k spravodlivosti a zasahujú do jej práva na spravodlivé súdne konanie a zároveň, že postup týchto osôb môže zásadným spôsobom ovplyvniť postup súdu v jej veci. Uvedené skutočnosti u nej vyvolali takú hlbokú nedôveru v činnosť Okresného súdu Košice I, že si nedokáže ani len predstaviť, že by tento súd v súdnych oddeleniach, ktorých chod zabezpečuje jedna a tá istá súdna tajomníčka, konal a rozhodoval. Z dôvodov uvedených vyššie navrhla prikázať vec mimo obvod Krajského súdu v Košiciach, a to z dôvodu vhodnosti.

Otec maloletého ako aj stará matka maloletého s návrhom nesúhlasili, návrh matky považujú za účelovú obštrukciu a navrhli, aby príslušný súd riadne pokračoval v konaní.

Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), upravujúci konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, v § 4 oprávňuje účastníkov, ktorých účasť v konaní vyšla najavo v čase podania návrhu, vyjadriť sa k podanému návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti. Následne § 2 ods. 1 CMP odkazuje na ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v prípade, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak. Z toho dôvodu sa pri splnení podmienok prikážania veci inému súdu vychádza zo zákonnej úpravy uvedenej v CSP.

4. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Košice I) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (okresnému súdu so sídlom mimo obvodu Krajského súdu v Košiciach). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

5. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa komplexné posúdenie predmetného konania a pomeru účastníkov na oboch sporových stranách, pričom na pomery strany v spore, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na protistranu. Pri tom všetkom treba mať na zreteli aj výnimočnosť inštitútu delegácie veci.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci z hľadiska matkou maloletého uvádzaných dôvodov návrhu na prikázanie veci inému súdu a vyššie uvedených pravidiel možnej výnimočnej zmeny miestnej príslušnosti súdu, dospel k záveru, že tieto obsahové námietky nezakladajú dôvod pre delegovanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Nie je ničím preukázané, že by okresný súd so sídlom mimo obvodu Krajského súdu v Košiciach prejednal vec hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie ako Okresný súd Košice I, alebo že by tu boli iné relevantné skutočnosti v zmysle uvedených predpokladov prikážania veci inému súdu tej istej inštancie podľa § 39 ods. 2 CSP. Takouto okolnosťou nemôže byť nespokojnosť účastníka s postupom a rozhodovaním sudcov vec prejednávajúceho súdu a strata dôvery postupu Okresného súdu Košice I. Matka odôvodnila prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti tým, že vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21 P 39/2015 podľa jej názoru došlo k falšovaniu a pozmeňovaniu verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky, pričom v týchto dokumentoch boli uvedené nepravdivé údaje. Takéto argumenty a dôvody pri posudzovaní okolností prikážania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti však neobstoja a nevyhovujú ani účelu inštitútu na prikázanie veci (delegácie) inému súdu z dôvodu vhodnosti, a to predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej

stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci. Konkrétne dôvody odôvodňujúce rýchlosť a efektívnosť konania v návrhu matky absentujú. Zákonná podmienka prikázania veci, ktorou je jeho vhodnosť, tak zostala nesplnená (§ 39 ods. 2 CSP). Napokon s návrhom na delegovanie veci nevyslovili súhlas ani ostatní účastníci konania.

8. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že návrh matky na prikázanie veci zo skúmaných hľadísk presvedčivo nepreukazuje naplnenie výnimočných podmienok, ktoré by odôvodňovali delegáciu prípadu z Okresného súdu Košice I na iný súd rovnakého stupňa so sídlom mimo obvodu Krajského súdu v Košiciach; preto návrhu nevyhovel.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.